

Barna T. Attila

FÉLÁRBOCON

Zebegeány, trianoni országzászló

Csak a csend, csak az alkonyat,
s a fellegek,
mint vert sereg,
csak a földön-égen
pirosló szégyen,
a hegyek
mozdulatlanul emelkedő hullámai,
csak a lobogás,
a szélnek feszülő dac,
itt, a fülem mellett ez a suhogás,
őrült selyemsuttogás,
örök tiltakozás,
felzúgnak rá körben a hegyek –
de csak a szél,
a szél legyinti meg hideg kezével arcomat,
nagy szárnycsapásokkal lehull az éjszaka,
s félárbocon verdes tovább a lélek.

(Polisz, 2002. június-július)